

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-954/2024-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja CRO EXPRES d.o.o., Zagreb, 5. Rudeški ogranak 24, OIB: 81356145197, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Koprivnjak, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ANAMIL LOGISTIKA d.o.o., Bjelovar, Zvijerci 71, OIB: 72272725407, radi utvrđivanja osporene tražbine, nakon javne, glavne rasprave zaključene 10. veljače 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zakonske zastupnice tuženika, s danom objave 6. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja CRO EKSPRES d.o.o., 5. Rudeški ogranak 24, Zagreb, OIB 81356145197, u iznosu od 140.783,51 EUR, koja je osporena u predstečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, kao dužnikom pred Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/2021 od 25. listopada 2023.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 33.790,33 EUR, u roku od 8 dana.

III. Odbija se dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.775,00 EUR, kao neosnovan.

i

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe kao u podnesku tužitelja od 4. studenoga 2024.

Obrazloženje

1. Tužitelj podnosi tužbu 18. travnja 2019. Navodi da je nad tuženikom otvoren predstečajni postupak. 25. veljače 2019. doneseno je rješenjem kojim je tužitelj upućen u parnicu radi utvrđenja osnovanom tražbine koju je prijavio 14. rujna 2018. i zatim ispravio 7. siječnja 2019. u ukupnom iznosu od 149.290,93 EUR / 1.124.832,50 kn. Protiv rješenja iz stečajnog postupka tužitelj je izjavio žalbu, o kojoj je Visoki trgovački sud RH odlučio rješenjem, posl. br. PŽ-2096/19 od 2. travnja 2019., koje rješenje je tužitelj zaprimio 15. travnja 2019. Objašnjava da se tražbina tužitelja temelji na zahtjevu za povrat plaćenih obroka za obročnu otplatu nekretnine, sve po osnovi ugovora o poslovnoj suradnji, br. OV-35638/16 od 21. studenoga 2016., kojim je određeno da će se pored iznosa zakupnine tuženiku plaćati i obroci za kupnju nekretnine. Tuženik je postao nesposoban isporučiti nekretninu. Tuženik je dubiozno poslovao. Nad tuženikom je otvoren predstečaj. Tuženik je prestao ispunjavati obveze. Stoga su se ostvarili razlozi za raskid ugovora o poslovnoj suradnji. Tužitelj je 20. srpnja 2018. donio odluku o utvrđenju ništetnim ugovora iz 2016., podredno odluku o raskidu ugovora iz 2016. i odluku o raskidu ugovora iz 2014. Pri izračunu tražbine u prvotnoj prijavi 14. rujna 2018. tužitelj je učinio pogrešku jer je evidentirao, kao postojeće, svoje dugovanje prema dužniku, kao i pogrešno povećao iznos svog potraživanja. Stoga je tužitelj izvršio ispravak. Izvršeno je i usklađenje PDV-e obrazaca. Ujedno je tužitelj izjavio građansko pravni prijeboj kojeg je tuženik primio 7. studenoga 2018. Ističe da tužitelj potražuje od tuženika povrat plaćenih obroka za kupnju nekretnine u iznosu od 1.124.832,50 kn, a osporava potraživanje tuženika u iznosu od 860.667,11 kn, odnosno ističe da su sva potraživanja tuženika prema tužitelju prestala susretom tražbina po izjavi o prijeboju od 2. studenoga 2018., koji je dužnik primio 7. studenoga 2018., zbog čega je samo preostalo potraživanje tužitelja u iznosu od 1.124.832,50 kn. Ističe prigovor ništetnosti ugovora iz 2016., podredno se poziva na odluku o raskidu ugovora iz 2016. i ugovora iz 2014. Predlaže da sud utvrdi osnovanom tražbinu koja je osporena u predstečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 1.060.733,33 kn.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je nad tuženikom otvoren predstečajni postupak 22. kolovoza 2018. Ističe da je tražbinu tužitelj prijavio ali da je osporena jer ne postoji u poslovnim knjigama. Ne spori da su stranke sklopile ugovor o zakupu iz 2014., kao i ugovor iz 2016. Poziva se na čl. 4. st. 1. i čl. 5. ugovora iz 2016. Navodi da ugovor nije bio ništetan. Tražbina tužitelja prestala je prijebojem. Navodi da tužitelj ne dokazuje razloge za raskid. Tužitelj je napustio predmet zakupa bez ikakvog pokušaja dogovora. Tuženik je koristio usluge tužitelja sukladno dogovoru. Poziva se na čl. 2. st. 7. te ističe da tuženik nije bio dužan ukloniti opterećenja na nekretnini. Osporava navode o zatvaranju prometnog koridora te ističe da nisu razlozi za raskid. Ne postoji osnova za raskid. Ne postoji tražbina tužitelja prema tuženiku. Postoji samo tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 870.417,11 kn, a radi čega se vodi postupak pred javnim bilježnikom Željkom Maroslavac, pod posl. br. Ovr-410/19.

3. Pripremno ročište održano je 4. srpnja 2019. (list 223. spisa).

4. Rješenjem od 28. siječnja 2020. (listovi 225. i 226. spisa) određeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje.

5. Nalaz i mišljenje sačinjen je 6. studenoga 2020. (listovi 233. – 257. spisa).
6. Na nalaz i mišljenje tužitelj se očitovao u podnesku od 11. veljače 2021. (listovi 262. i 263. spisa).
7. Rješenjem od 22. prosinca 2021. utvrđen je prekid postupka zbog toga što je tuženik Anamil d.o.o. pripojen Anamil logistika d.o.o. (listovi 269. – 271. spisa). Prekid postupka postao je pravomoćan 9. siječnja 2022. (listovi 272. i 273. spisa).
8. Podneskom od 1. ožujka 2022. (list 277. spis) tužitelj je predložio da se pravnog sljednika tuženika pozove na nastavak postupka.
9. Rješenjem do 7. ožujka 2022. (listovi 282. – 284. spisa) pozvan je pravni sljednik Anamil logistika d.o.o. nastaviti postupak te je postupak nastavljen. Rješenje o nastavku postalo je pravomoćno 23. ožujka 2022. (listovi 285. i 286. spisa).
10. U nastavku postupka, sada pod posl. br. P-779/2022 (ranije P-836/19) utvrđen je prekid postupka rješenjem od 22. travnja 2022. zbog otvaranja predstečaja nad tuženikom Anamil logistika d.o.o. (listovi 287. – 289. spisa).
11. Protiv rješenja o prekidu od 22. travnja 2022. tužitelj je izjavio žalbu (listovi 290. – 293. spisa).
12. Odlučujući o žalbi tužitelja protiv rješenja o prekidu, Visoki trgovački sud RH donio je rješenje, posl. br. PŽ-3318/22-2 od 14. rujna 2022. (listovi 418. – 421. spisa) kojim je odbio žalbu tužitelja, kao neosnovanu te potvrdio prvostupanjsko rješenje o prekidu od 22. travnja 2022.
13. Podneskom od 13. studenoga 2023. tužitelj je obavijestio sud da je u postupku pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, pod posl. br. St-409/2021-60 od 25. listopada 2023. doneseno dopunsko rješenje kojim je osporena tražbina.
14. Zbog navedenog, sud je rješenjem, posl. br. P-779/2022-14 od 7. travnja 2024. nastavio postupak u ovoj pravnoj stvari (listovi 434. – 437. spisa). Navedeno rješenje o nastavku postalo je pravomoćno 27. travnja 2024. (list 438. spisa). Stoga je postupak dobio novi posl. br. P-954/2024.
15. Tuženik se očitovao u podnesku od 29. listopada 2024. (listovi 450. – 455. spisa) potvrđujući zaključenje ugovora iz 2014. i 2016. Ponovio je da ima tražbinu prema tužitelju u iznosu od 870.417,11 kn po osnovi mjesečnih obveza iz ugovora o suradnji. Navedeno potraživanje tuženik je umanjio za iznos od 73.447,65 kn te objasnio da preostaje tražbina prema tužitelju u iznosu od 796.969,46 kn. Oспорava da ne može isporučiti nekretninu. Navodi da između stranaka nije ugovoreno da tuženik, kao vlasnik, ne može opteretiti nekretninu. Ističe da mjesečna rata za otkup nekretnine iznosi 105.500,00 kn, što na bazi 12 mjeseci, čini iznos od 1.266.000,00 kn. Ističe da obveza tuženika prema tužitelju ostvarenja prometa je ugovorena na iznos od 2.025.800,00 kn, iz čega proizlazi da je ugovorom dvostruko opterećen tuženik.

Osporava prijeboj tužitelja. Objašnjava da je tužitelj dostavio jednostranu izjavu o prijeboju, potpisanu samo od tužitelja, a utemeljenu na fabriciranim računima, zbog čega ju tuženik nije zaveo u poslovnim knjigama. Navodi da tužitelj nije pokrenuo postupak radi naknade štete. Ističe da je tužitelj proizvoljno i samostalno odredio iznos štete u iznosu od 1.283.500,00 kn. Tužitelj nije dokazao štetu. U slučaju neispunjenja obveza iz ugovora, ne nastupa raskid ugovora o zakupu. Ističe da je tužitelj prekršio čl. 5. st. 3. Navodi da tuženik nije zaprimio odluku o raskidu 31. srpnja 2018. već tek 10. rujna 2018. Ističe da tužitelj nije kontaktirao tuženika s ciljem pokušaja zajedničkog dogovora zbog čega je tužitelj prekršio čl. 5. st. 3. ugovora o suradnji. Tužitelj je prekršio i čl. 6. ugovora. Tuženik je ispunio svoje obveze prema tužitelju. Nisu ostvareni uvjeti za raskid. Tuženik priznaje tužiteljevo potraživanje u iznosu od 73.447,65 kn zbog čega je i umanjio svoje potraživanje prema tužitelju te ga postavio na iznos od 796.969,46 kn.

16. Tužitelj je u podnesku postavio tužbeni zahtjev na utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja u iznosu od 140.783,51 EUR prema sada Anamil logistika d.o.o. (listovi 472. i 473. spisa).

17. U podnesku od 17. veljače 2025. tuženik je podnio prijedlog za odbačaj tužbe. Ovo stoga jer je tražbina tužitelja odbačena, kao nepravovremena ali i stoga što je stečajni postupak nad Anamil d.o.o. obustavljen pa tužitelj više nema pravni interes za postavljanje tužbenog zahtjeva kao u ovom postupku.

18. Rješenjem od 10. ožujak 2025. određeno je dopunsko financijsko vještačenje (listovi 632. – 634. spisa).

19. Dopunsko financijsko vještačenje sačinjeno je u nalazu i mišljenju od 27. svibnja 2025. (listovi 661. – 670. spisa).

20. Tužitelj se na dopunski nalaz i mišljenje očitovao u dopisu od 29. rujna 2025. (listovi 675. i 676. spisa).

21. U podnesku od 21. listopada 2025. tuženik je ponovio prijedlog za odbačaj tužbe navodeći da je predstečaj nad Anamil d.o.o. obustavljen 2020. dok je prethodni postupak u ovom predmetu zaključen 4. srpnja 2019. zbog čega tužitelj nije mogao u ovom postupku preinačiti tužbu, već je morao podnijeti novu tužbu. Istakao je da ne postoji subjektivni identite spora.

22. Tijekom postupka sud je pročitao rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-1864/18 od 22. kolovoza 2018. (listovi 6. i 7., 112. – 114.) spisa), od 25. veljače 2019. (listovi 8. 13. spisa), od 25. veljače 2019. (listovi 115. – 126. spisa), žalbu vjerovnika Cro ekspres d.o.o. u predmetu St-1864/18 od 11. ožujka 2019. (listovi 14. – 17. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-2096/2019-2 od 2. travnja 2019. (listovi 18. 20. spisa), prijavu potraživanja vjerovnika Cro ekspres d.o.o. u predmetu St-1864/18 od 7. siječnja 2019. s prilogima (listovi 21. - 93. spisa), ugovor o zakupu poslovno-skladišnog prostora (listovi 127. – 130. spisa), ugovor o poslovnoj suradnji (listovi 131. – 135. spisa), IOS-ispis otvorenih stavki (listovi 136. i 137. spisa), izjave o kompenzacijama (listovi 138. – 199. spisa), karticu kupca (listovi 200. – 214.

spisa), prijedlog za ovrhu od 22. siječnja 2019. (listovi 215. – 222. spisa), nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. od 6. studenoga 2020. (listovi 233. – 257. spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za Anamil logistika d.o.o. (listovi 278. – 281., 298. – 301. spisa), žalbu vjerovnika Cro ekspres d.o.o. od 5. travnja 2022. u predmetu St-409/2021 s priložima (listovi 305. – 404. spisa), dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/2021-60 od 25. listopada 2018. (listovi 430. – 433. spisa), kartice dobavljača tužitelja za tuženika, a za razdoblje 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2018. (listovi 456. – 471. spisa), potvrde Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od 6. studenog 2024. (listovi 476. – 479. spisa), saslušao svjedoke Tomislava Pedića (listovi 482. – 485. spisa), Sašu Batinu (listovi 486. i 487. spisa), Sonju Havranek (listovi 487. – 489. spisa), zakonskog zastupnika tužitelja Krešimira Havraneka (listovi 616. – 619. spisa), zakonsku zastupnicu tuženika Anu Radišić (listovi 619. – 622. spisa) te usmeno iznošenje nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje Petre Blašković (listovi 629. – 631. spisa).

23. Sud nije uzeo u obzir dokaze počev od lista 501. do 613., sve primjenom čl. 299. st. 3. ZPP-a, što će biti još dodatno obrazloženo.

24. Raspravnim rješenjem od 10. veljače 2026. (listovi 726. i 727. spisa) sud je odbio daljnje predložene, a neizvedene dokazne prijedloge, kao nevažne, radi utvrđenja odlučnih činjenica. Ovo stoga jer je činjenično stanje u trenutku zaključenja glavne rasprave bilo u dovoljnoj mjeri razjašnjeno za donošenje meritorne odluke, što će biti još dodatno obrazloženo.

25. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe iz čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

26. Predmet ovog spora je utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja prema tuženiku, prije Anamil d.o.o., sada pravnom sljedniku Anamil logistika d.o.o. u iznosu od 140.783,51 EUR, koja tražbina je osporena prvo u predstečajnom postupku protiv pravnog prednika tuženika Anamil d.o.o., koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, pod posl. br. St-1864/18, a zatim u predstečajnom postupku nad pravnim sljednikom, ovdje tuženikom Anamil logistika d.o.o., koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, pod posl. br. St-409/2021.

27. Između stranaka nije sporno:

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-1864/18 od 22. kolovoza 2018. otvoren predstečajni postupak nad dužnikom, ovdje pravnim prednikom tuženika Anamil d.o.o. (listovi 112. – 114. spisa),
- da je Anamil logistika d.o.o. pravni sljednik Anamil d.o.o.,

- da je nad dužnikom, ovdje tuženikom Anamil logistika d.o.o. otvoren predstečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/2021 od 4. studenoga 2021.,
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/2021-60 od 25. listopada 2023. dopunjeno rješenje od 21. srpnja 2022. i to na način da je kao vjerovnik uvršten ovdje tužitelj koji je prijavio tražbinu u iznosu od 149.290,92 EUR, koja je tražbina u cijelosti osporena te je tužitelj upućen u parnicu protiv dužnika, ovdje tuženika Anamil logistika d.o.o., radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 149.290,92 EUR,
- da je tuženik vlasnik nekretnine sagrađene na kat.čest.br. 41/2006 u naravi centralno skladište s teretnim liftom i skloništem, pop.br. 22837 i dvorište u Samoborskoj ulici br. 6, površine 194 čhv, upisano u zk.ul. 1122 k.o. Jankomir (listovi 91. – 93. spisa),
- da su tužitelj, kao zakupac i Anamil d.o.o., kao zakupodavac sklopili ugovor o zakupu poslovno skladišnog prostora od 2. prosinca 2014. (poledina lista 52. – 54., 127. – 130. spisa),
- da su tužitelj i Anamil d.o.o. sklopili aneks ugovoru o zakupu od 19. prosinca 2014. (poledina lista 54. spisa),
- da su tužitelj i Anamil d.o.o. sklopili ugovor o poslovnoj suradnji od 4. studenoga 2016., koji je ovjeren pred javnom bilježnicom Željko Maroslavac, pod br. OV-35642/16 od 21. studenoga 2016. (listovi 50. – 52., 131. – 135. spisa),
- da je tužitelj donio odluku o utvrđenju ništetnim ugovora o poslovnoj suradnji iz 2016., podredno odluku o raskidu ugovora iz 2016. i ugovora o zakupu iz 2014. od 20. srpnja 2018. (poledina lista 47. – lista 48. spisa).

28. Međutim, između stranaka je sporno:

- je li tražbina tužitelja prijavljena u predstečajnom postupku nad pravnim prednikom tuženika Anamil d.o.o. pravovremena,
- je li ugovor iz 2016. ništetan,
- je li bile osnove za raskid ugovora iz 2016. i ugovora iz 2014., odnosno
- proizvodi li raskid navedenih ugovora pravne učinke,
- kada je tuženik zaprimio odluke o utvrđenju ništetnim, odnosno raskidu ugovora,
- je li tuženik ispunjavao ugovorne obveze prema tužitelju,
- je li tuženik ispunjavao limit prometa iz čl. 4. st. 1. ugovora iz 2016.,
- ima li tužitelj pravo pozivati se na čl. 5. st. 5. ugovora iz 2016.,
- je li prometni koridor zatvoren,
- je li opravdan raskid zbog zatvaranja prometnog koridora,
- jesu li ugovori iz 2014. i 2016. i dalje na snazi,
- postoji li tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 140.783,51 EUR,
- proizvodi li građansko pravni prijeboj koji je tužitelj izjavio tuženiku pravne učinke te
- treba li tuženik vratiti tužitelju iznose primljene po osnovi obročne otplate na ime kupoprodajne cijene nekretnine.

29. Prvenstveno valja navesti da je pravni prednik tuženika Anamil d.o.o. podnio prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka 20. srpnja 2018. Prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka dužnika Anamil d.o.o. objavljen je na e-oglasnoj ploči sudova 23. srpnja 2018. Odlučujući o prijedlogu dužnika Anamil d.o.o., Trgovački

sud u Zagrebu donio je rješenje, posl. br. St-1864/18 od 28. kolovoza 2018. (listovi 6. i 7. spisa) kojim je otvoren predstečajni postupak nad dužnikom, ovdje pravim prednikom tuženika. Tužitelj je kao vjerovnik u predstečajnom postupku nad pravim prednikom tuženika prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 1.861.825,00 kn, od čega iznos od 1.725.724,74 kn pripada glavnici, a iznos od 136.100,50 kn pripada kamatama. Tužitelj je prijavu u predstečajnom postupku, koji je vođen nad dužnikom Anamil d.o.o., podnio 14. rujna 2018. Rješenjem, posl. br. St-1864/18-43 od 25. veljače 2019. priznata je tražbina vjerovnika, ovdje tužitelja u iznosu od 64.099,17 kn, a osporena je tražbina tužitelja u iznosu od 1.060.733,33 kn (tražbinu u navedenom iznosu osporili su i dužnik i povjerenik). Istim rješenjem tužitelj je, kao vjerovnik, upućen u parnicu protiv dužnika radi utvrđenja osporene tražbine u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu (listovi 8. – 13. spisa). Protiv rješenja od 25. veljače 2019. žalbu je izjavio vjerovnik, ovdje tužitelj (listovi 14. – 17. spisa). Odlučujući o žalbi vjerovnika, Visoki trgovački sud RH donio je rješenje, posl. br. PŽ-2096/19-2 od 2. travnja 2019. (listovi 18. – 20. spisa). Iz navedenog drugostupanjskog rješenja razvidan je prijemni štambilj ovog suda i to 5. travnja 2019. (list 18. spisa). Provjerom e-oglasne ploče sudova proizlazi da drugostupanjsko rješenje od 2. travnja 2019. nije objavljeno na e-oglasnoj ploči sudova. Iz drugostupanjskog rješenja razvidan je i prijamni štambilj 15. travnja 2019., a što potvrđuje navod tužitelja da je drugostupanjsko rješenje od 2. travnja 2019. primio 15. travnja 2019. Stoga valja zaključiti da je tužitelj podnio pravovremeno tužbu u roku od 8 dana od dostave drugostupanjskog rješenja. Naime, tužba je podnesena 18. travnja 2019. (list 1. spisa), a drugostupanjsko rješenje, po tužitelju, zaprimljeno 15. travnja 2019. Navedeno sve primjenom odredbi iz čl. 267. st. 1. u vezi s čl. 48. st. 5. SZ-a. Time je valjalo otkloniti navode tuženika o nepravovremenosti tužbe u odnosu na prevnog prednika tuženika Anamil d.o.o.

30. Iz prijave tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku nad dužnikom, ovdje pravim prednikom tuženika Anamil d.o.o. od 14. rujna 2018. (list 44. spisa) vidljivo je da je tužitelj prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 1.861.825,24 kn, koja se sastoji od glavnice u iznosu od 1.725.724,74 kn i kamata od 136.100,50 kn. Prijava tražbine izvršena je na temelju izvoda iz otvorenih stavki i obračuna kamata. Uz prijavu prileži i podnesak od 18. rujna 2018. u kojem je tužitelj obrazložio pravnu osnovu prijave novčane tražbine. U navedenom podnesku tužitelj se poziva na odluku o raskidu ugovora o poslovnoj suradnji iz 2016., odluku o raskidu ugovora o zakupu iz 2014. s aneksima iz 2014. te prijevoznicu br. 614836, e-mail korespondenciju, ugovor o poslovnoj suradnji iz 2016., ugovor i aneks ugovoru o zakupu, oboje iz 2014., izvod otvorenih stavki iz 2018. s obračunom kamata iz 2018., izjave o kompenzaciji, izjave o višestrukom prijeboju te prijedlog višestruke kompenzacije. Prijava tražbine pisana je 18. rujna 2018., kao i sam podnesak, dok na prijemnom štambilju FINE stoji 14. rujna 2018. Stoga je tužitelj, kao vjerovnik, prijavio tražbinu u predstečajnom postupku nad dužnikom Anamil d.o.o. 14. rujna 2018. Ovaj sud u parničnom postupku nije ovlašten raspravljati i odlučivati o pravovremenosti prijave tražbine u predstečajnom postupku. No, iz stanja spisa valja zaključiti da je tražbina prijavljena 14. rujna 2018. dok je 7. siječnja 2019. ispravljena, odnosno djelomično povučena prijava tražbine tužitelja, kao vjerovnika. Također, ista je pravna osnova kakav se navodi u ovom postupku ona navedena u prijavi, odnosno ispravku prijave tražbine u predstečajnom postupku, a to

je povrat plaćenih obroka za kupoprodajnu cijenu nekretnine. Zbog navedenog ostvarene su pretpostavke za vođenje parnice iz čl. 270. u vezi s čl. 48. st. 5. SZ-a.

31. U prijavi, odnosno ispravku tražbine od 7. siječnja 2019., kao datum samog pisanja prijave i kao datum na prijemnom štambilju FINE, stoji dan 7. siječnja 2019. Prijava tražbine podnesena je na iznos tražbine od 149.290,93 EUR / 1.124.832,50 kn, a koja se u cijelosti odnosi na glavnice. U prijavi tražbine stoji da se radi o pravu na povrat plaćenih obroka po ugovoru (list 21. spisa). Navedena prijava sadrži i priloge, pa tako podnesak vjerovnika od 7. siječnja 2019., samu prvu prijavu tražbine od 14. rujna 2018. s priložima (u kojoj je tužitelj prijavio iznos od 1.861.825,24 kn, od čega iznos glavnice 1.725.724,74 kn i kamate 136.100,50 kn), podnesak od 11. rujna 2018., dopis od 12. listopada 2018., ispis otvorenih stavki kupaca na dan 18. listopada 2018., reklamaciju od 10. rujna 2018., zapisnik o usklađenju stanja na dan 5. rujna 2018., prijevoznicu br. 619967, odluku o ništetnosti, podredno odluku o raskidu, ugovor o poslovnoj suradnji iz 2016., ugovor o zakupu iz 2014., prijevoznicu br. 632790, račun br. 384/1/1, br. 3873/1/1 i br. 3874/1/1, izvod iz otvorenih stavki na dan 2. studenoga 2018., potvrdu o zaprimanju obrazaca s e-mail korespondencijom (listovi 21. – 90. spisa). Tužbeni zahtjev u ovom predmetu postavljen je na utvrđenje osnovanosti upravo potraživanja u iznosu u kojem je osporeno potraživanje tužitelja, kao vjerovnika, u predstečajnom postupku nad dužnikom Anamil d.o.o., a to je iznos od 140.783,51 EUR / 1.060.733,33 kn (list 11. i poledina navedenog lista). Također, ista je pravna osnova kakav se navodi u ovom postupku i ona navedena u prijavi, odnosno ispravku prijave tražbine u predstečajnom postupku, a to je povrat plaćenih obroka za kupoprodajnu cijenu nekretnine. Zbog navedenog, ostvarene su i pretpostavke za vođenje parnice iz čl. 270. u vezi s čl. 48. st. 5. SZ-a.

32. Kao što je već obrazloženo pravni prednik tuženika Anamil d.o.o. pripojen je pravnom sljedniku Anamil logistika d.o.o., zbog čega su donesena rješenja o prekidu i nastavku postupka, koja su sva pravomoćna.

33. Nadalje, uvidom u e-oglasnu ploču sudova proizlazi da je pravni sljednik tuženika, sada Anamil logistika d.o.o. podnio prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka 6. listopada 2021. Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/2021-5 od 4. studenoga 2021. (listovi 294. – 297. spisa) otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom, ovdje tuženikom Anamil logistika d.o.o.

34. Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/2021-35 od 18. srpnja 2022. odbačena je prijava tražbine vjerovnika, ovdje tužitelja u iznosu od 1.124.832,50 kn, kao nepravovremena. Također, rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/21-36 od 18. srpnja 2022. odbačena je prijava tražbine vjerovnika, ovdje tužitelja u iznosu od 1.124.832,50 kn, kao nepravovremena. Protiv rješenja o odbačaju prijave tražbine žalbu je izjavio vjerovnik, ovdje tužitelj. Žalba je objavljena 29. kolovoza 2022. Odlučujući o žalbi tužitelja, Visoki trgovački sud RH donio je rješenje, posl. br. PŽ-4055/22-2 od 3. listopada 2022. kojim je ukinuo rješenje St-409/21-35 od 18. srpnja 2022. i rješenje St-409/21-36 od 18. srpnja 2022. te je predmet vratio Trgovačkom sudu u Bjelovaru na ponovni postupak. Drugostupanjska odluka objavljena je 13. listopada 2022.

35. Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/21-38 od 21. srpnja 2022. utvrđene su i osporene tražbine vjerovnika. U navedenom rješenju nije evidentirana niti kao utvrđena, niti kao osporena tražbina vjerovnika, ovdje tužitelja.

36. Dopunskim rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/21-60 od 25. listopada 2023. dopunjeno je rješenje toga suda St-409/21-38 od 21. srpnja 2022. tako da se u tablici ispitanih i osporenih tražbina dodaje i uvrštava vjerovnik, ovdje tužitelj s prijavljenom i osporenom u cijelosti tražbinom u iznosu od 149.290,92 EUR. Ujedno je navedenim rješenjem ovdje tužitelj upućen u parnicu protiv dužnika, ovdje tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 149.290,92 EUR, odnosno na nastavak parnice, koja je u tijeku, u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke. Navedeno dopunsko rješenje objavljeno je 25. listopada 2023. Tužitelj se nije žalio protiv dopunskog rješenja.

37. Podneskom od 13. studenoga 2023. (listovi 428. – 429. spisa) tužitelj je predložio nastavak postupka te je obavijestio sud o donošenju dopunskog rješenja u predmetu St-409/2021.

38. Podneskom od 4. studenoga 2024. tužitelj je preinačio tužbu na način da je predložio da se utvrdi osnovanom tražbina osporena u predstečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Anamil logistika d.o.o. u iznosu od 140.783,51 kn (listovi 472. i 473. spisa).

39. Po prijedlogu tužitelja sud je donio rješenje o nastavku 2. travnja 2024. (listovi 434. – 436. spisa). Rješenje o nastavku postalo je pravomoćno 27. travnja 2024. (list 438. spisa).

40. S obzirom na to da je dopunsko rješenje objavljeno 25. listopada 2023., a da je tužitelj prijedlog za nastavak u ovoj parnicu podnio 13. studenoga 2023., to je prijedlog za nastavak pravodobno podnesen po čl. 267. st. 1. u vezi s čl. 48. st. 5. SZ-a, suprotno navodima tuženika. Ovo stoga jer se po čl. 12. st. 1. SZ-a sudska pismena u stečajnom postupku dostavljaju objavom pismena na mrežnoj stranici e-Oglasnoj ploči sudova, osim ako tim Zakonom nije drugačije određeno, dok se dostava smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Kako je rješenje objavljeno 25. listopada 2023., to je dostava navedenog rješenja obavljena istekom 8. dana i to 3. studenoga 2023. Stoga je tužitelj trebao podnijeti tužbu u roku od 8 dana od uredne dostave navedenog dopunskog rješenja. Zadnji dan za podnošenje tužbe bio je 13. studeni 2023. (list 428. spisa) zbog čega je tako podneseni prijedlog tužitelja za nastavak postupka pravovremen, sve primjenom čl. 267. st. 1. u vezi s čl. 48. st. 5. SZ-a, suprotno osporavanju tuženika.

41. Kao što je već obrazloženo, dopunskim rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/21-60 od 25. listopada 2023. (listovi 430. – 433. spisa) dopunjeno je rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama na način da je dodan i uvršten kao vjerovnik tužitelj s prijavljenom tražbinom u iznosu od 149.290,92 EUR, koja je tražbina u cijelosti osporena. Stoga je tužitelj tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine ovlašten podnijeti samo u osporenom iznosu i to iznosu od 149.290,92 EUR

(ili manjem iznosu – što čini tužitelj). Tužitelj u podnesku od 4. studenoga 2024. traži utvrđenje osnovanom tražbine osporene u predstečajnom postupku u iznosu od 140.781,51 EUR. Jednak je identitet tražbina iz prijave u predstečajnom postupku i tražbina iz ovog postupka. Naime, radi se o istim tražbina iz prijave u predstečajnom postupku nad Anamil logistika d.o.o. i ovog parničnog postupka. Navedeno stoga jer tužitelj u prijavi tražbine od 21. ožujka 2022. (listovi 321. i 322. spisa) navodi da prijavljuje tražbinu u ukupnom iznosu od 1.124.832,50 kn, a što je u cijelosti glavnica. U prijavi stoji naznaka da je rješenjem ovog suda nastavljen postupak, pod posl. br. P-836/19. Prijavi su priloženi i prilozi. U prijavi stoji naznaka da se odnosi na ovisudni postupak, posl. br. P-836/19, a što je raniji broj ovog parničnog spisa. Zbog navedenog, ostvarene su pretpostavke iz čl. 270. ZS-a i u odnosu na sada tuženika Anamil logistika d.o.o. Valja navesti da je tužitelj ovlašten tražiti utvrđenje osnovanom manje tražbine nego što mu je prijavljena u predstečajnom postupku, a što tužitelj i čini postavljanjem tužbenog zahtjeva u podnesku od 4. studenoga 2024.

42. Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/21-84 od 12. prosinca 2023. utvrđeno je da je prihvaćen izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja dužnika Anamil logistika d.o.o. te je potvrđen predstečajni sporazum zaključen između dužnika, ovdje tuženika i vjerovnika navedenih u sporazumu. U odnosu ovdje tužitelja naznačeno je da će se tražbina tužitelja, u slučaju uspjeha u parnici radi utvrđenja osnovane osporene tražbine, isplaćivati pod jednakim uvjetima kao i svim vjerovnicima s utvrđenim tražbinama (dužniku se otpuštaju tražbine od 80 %, a ostatak duga od 20 % namiruje se u 120 jednakih mjesečnih anuiteta uz propisanu kamatnu stopu od 4,5 % i počekom od jednu godinu od pravomoćnosti rješenja o sklopljenom predstečajnom sporazumu, prvi anuitet se plaća 15.-tog u mjesecu nakon početka od 12 mjeseci, sve računajući od pravomoćnosti rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru kojim se odobrava sklapanje predstečajnog sporazuma, dok se svaki naredni anuitet plaća mjesečno, najkasnije do 15.-tog u mjesecu za tekući mjesec. Odlučujući o žalbama vjerovnika, Visoki trgovački sud RH donio je rješenje, posl. br. PŽ-139/24-3 od 5. ožujka 2024. kojim je, među ostalim, odbio, kao neosnovanu, žalbu ovdje tužitelja i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru, posl. br. St-409/21-84 od 12. prosinca 2023.

43. Nadalje, kao što je više puta navedeno, između stranaka nije sporno da su sklopile ugovor o zakupu poslovno-skladišnog prostora od 2. prosinca 2014. (listovi 127. – 130. spisa) kojim zakupodavac, ovdje pravni prednik tuženika Anamil d.o.o. daje u zakup, a zakupac, ovdje tužitelj, prima u zakup poslovni prostor koji se nalazi u Zagrebu, Josipa Lončara 2c, površine 1849,50 m², a koji se sastoji od uredskih prostorija, skladišnih prostorija, sanitarnog čvora i kuhinje. Ugovor je sklopljen na rok od 10 godina s mogućnošću produljenja. Ugovorno razdoblje počinje teći od 1. siječnja 2015. Mjesečni zakup iznosi 30.000,00 kn, uvećano za PDV-e. 19. prosinca 2014. stranke su sklopile i dodatak ugovoru o zakupu (poledina lista 35. spisa).

44. Ugovorne stranke sklopile su i ugovor o poslovnoj suradnji od 4. studenog 2016., koji je ovjeren pred javnim bilježnikom 21. studenog 2016. (listovi 131. – 135. spisa). Navedenim ugovorom stranke su utvrdile da je sastavni dio toga ugovora predugovor o kupoprodaji nekretnine i da ta dva ugovora čine jedinstveni pravni okvir (čl. 2.1.). Ugovorne strane ugovorile su kupoprodajnu cijenu u iznosu od 10.128.000,00 kn (čl. 2.2.). Cijena će se podmirivati u iznosu od 105.500,00 kn u trajanju od 96

mjeseci (čl. 2.3.). U tom razdoblju tužitelj nije dužan plaćati zakupninu jer je zakupnina sadržana u mjesečnoj obvezi od 105.500,00 kn (čl. 2.3). Stranke su ugovorile da ukoliko tužitelj u cijelosti i na vrijeme ispunji obvezu prema tuženiku od 105.500,00 kn 96 mjeseci, smatrat će se da je tužitelj u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu za nekretninu zk.č.br. 41/206 k.o. Jankomir u naravi centralno skladište s teretnim liftom i skloništem pop.br. 22837 i dvorište u Samoborskoj ulici br. 6, površine 194 čhv, upisano u zk.ul. 1122 k.o. Jankomir, a radi koje nekretnine su stranke prethodno 2014. već sklopile ugovor o zakupu (čl. 2.5. u vezi s čl. 1.1.). Nadalje, tuženik se obvezao brisati založna prava u roku od 60 dana od dana otplate kupoprodajne cijene u cijelosti (čl. 2.7.). Ugovorom se tuženik obvezao u trajanju od najmanje 8 godina osigurati potrebu za uslugama tužitelja u prijevoznici uslugama u iznosu od 2.025.800,00 kn neto prometa, godišnje raspoređeno na 12 mjeseci, dok će ugovorne strane međusobno prebijati i kompenzirati svoja potraživanja iz ugovora i s njime izravno ili neizravno povezanih poslovnih odnosa u robi i uslugama (čl. 4.1.). Mjesečna obveza od 2.025.800,00 kn raspoređuje se na 12 mjeseci s dospijećem mjesečnih obveza po plaćanju obroka za kupoprodajnu cijenu nekretnine (čl. 4.1.). Stranke su ugovorile da u slučaju nemogućnosti ispunjenja obveze tuženika da ostvari promet u iznosu od 2.025.800,00 kn, neto godišnje, za više od 50 % ugovornog godišnjeg neto prometa, ali bez krivnje tuženika, kao i u slučaju neispunjenja obveze tuženika prema tužitelju za ostvarenje prometa za više od 50 %, ali bez krivnje tužitelja, to ugovorne strane mogu jednostrano raskinuti ugovor i s njime povezani predugovor o kupoprodaji nekretnine, uz nastup obveze i posljedica iz čl. 2.6. ugovora (čl. 5.5.). Stranke su ugovorile da ukoliko tužitelj ne podmiri dvije mjesečne obveze za redom u cijelosti, u situaciji u kojoj je tuženik ispunio sve svoje obveze, ugovorne stranke mogu ugovor i predugovor o kupoprodaji nekretnine s istekom od 15 dana od dana dospijeća druge nepodmirene mjesečne obveze u cijelosti, ugovoru nedostaju riječi, ali tumačenjem ostatka navedene odredbe sud tumači da su stranke u toj situaciji ugovorile da se u tim situacijama ugovor može otkazati, odnosno raskinuti (čl. 2.6.). Ujedno su stranke ugovorile da prije odluke o raskidu pokušaju pronaći zajednički dogovor oko nastavka suradnje te od dogovoru sačiniti pisani dodatak (čl. 2.6.). U slučaju krivnje ili neispunjenja obveze tuženika prema tužitelju u odnosu na ugovoreni promet za više od 50 % godišnjeg neto prometa i nastupa posljedica iz čl. 2.6. i čl. 5.3. ugovora, ugovorne strane suglasno ugovaraju da tužitelj ima pravo povrata naknade u visini od 38.750,00 kn na ime uplaćenog dijela iz čl. 2.3. za svaki mjeseci uredno podmirenih obveza od dana sklapanja ugovora do dana nastupa posljedica iz čl. 2.6. i čl. 5.3. ugovora, bez prava na zakonsku kamatu, uz uvjet da je prostor ostavljen i predan u kvalitetno istom stanju kakav je i preuzet (čl. 5.6.). Ugovoreno je da se ne smatra krivnjom i neispunjenjem obveze tuženika prema tužitelju ukoliko tužitelj nije u mogućnosti odvesti zaprimljene naloge bez obzira na razlog, za više od 50 % ugovorenog godišnjeg neto prometa, te se tužitelj u tom slučaju ne može pozivati na krivnju i neispunjenje obveze tuženika prema tužitelju (čl. 5.7.).

45. Tužitelj je uputio tuženiku odluku o utvrđenju ništetnim ugovora iz 2016., podredno odluku o raskidu ugovora iz 2016. i odluku o raskidu ugovora o zakupu iz 2014. (listovi 29. i 30. spisa). U navedenim odlukama stoji da je svrha sklapanja ugovora o poslovnoj suradnji iz 2016. stjecanje prava vlasništva nad nekretninom u vlasništvu tuženika. U odlukama je utvrđeno da je cijena dogovorena ugovorom, kao i da je dogovorena obročna otplata s ukupnim brojem obroka. U odlukama tužitelj

navodi da tuženik nije ispravio pogrešku u brojkama u čl. 5.6. ugovora gdje je umjesto iznosa plaćenih obroka za nekretninu, u slučaju raskida, pogrešno upisano pravo na povrat višestruko manjeg iznosa zakupnine umjesto ispravnog iznosa uplaćenih obroka. Ujedno se tužitelj poziva na čl. 473. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022. i 155/2023. – dalje u tekstu: ZOO) te navodi da je ugovor iz 2016. ništetan. Obrazlaže da tužitelj ima pravo na povrat svih uplaćenih iznosa obroka sa zateznim kamatama od plaćanja do isplate. Podredno tužitelj navodi da raskida ugovor iz 2016. i potražuje povrat svih uplaćenih iznosa sa zateznim kamatama od plaćanja do isplate, sve zbog toga što tuženik nije ispunio preko 50 % godišnjeg prometa na kojeg se ugovorom obvezao, a i s obzirom na druge poznate i opće poznate činjenice opravdano je za očekivati promjene i neispunjenje preuzetih obveza, nije dostavio ispravljen ugovor u odnosu na čl. 5.6., nije uklonio opterećenja nekretnine te nije otklonio zatvaranje prometnog koridora. Zbog svega navedenog, tužitelj raskida ugovor iz 2016. i ugovor o zakupu iz 2014. s aneksom.

46. Iz otvorenih stavki kupca tuženika za tužitelja proizlazi da tuženik ima prema tužitelju na dan 20. studenoga 2018. evidentiran saldo u iznosu od 870.417,11 kn (listovi 136. i 137. spisa). Jednak iznos proizlazi i iz tuženikove kartice kupca za tužitelja u razdoblju 1. siječnja 2013. do 31. prosinca 2019. (listovi 200. – 214. spisa).

47. Iz kartice dobavljača tužitelja za tuženika, a za razdoblje 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2018. (listovi 456. – 471. spisa) proizlazi da je kod duguje evidentirano 3.291.597,52 kn, da je pod potražuje evidentirano 3.365.045,17 kn, dok je pod saldo evidentiran iznos od 73.447,65 kn.

48. Uvidom u izjave o kompenzaciji vidljivo je da su stranke međusobno prebijale potraživanja, kao i da su vršeni višestruki prijemoi (listovi 138. – 199. spisa).

49. Iz potvrde Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od 6. studenog 2024. vidljivo je da Milan Radišić nije osuđivan (listovi 476. i 477. spisa). Također, Ana Radišić nije osuđivana (listovi 478. i 479. spisa).

50. Između stranaka nije sporno da vode i postupak s obrnutim procesnim ulogama u kojem je tuženik iz ovog predmeta tužitelj, a tužitelj iz ovog predmeta tuženik, radi isplate sveukupnog iznosa od 870.417,11 kn. Radi naplate navedenog iznosa ovdje tuženik je podnio prijedlog za ovrhu (listovi 215. – 219. spisa) na temelju izvataka iz ovjerenih poslovnih knjiga (list 221. spisa). U izvodu je isti saldo kao i u stavkama kupca na dan 20. studenog 2018. i u kartici kupca za razdoblje 2013. – 2019. Protiv rješenja o ovrhi u tom predmetu ovdje tužitelj je izjavio prigovor (list 222. spisa).

51. Svjedok Tomislav Pedić, saslušan 12. veljače 2025. (listovi 482. – 485. spisa) je naveo da je prvo bio zaposlenik tuženika, a u srpnju 2018. zaposlio se kod tužitelja. Kod tuženika je obavljao prvo svakakve poslove, potom operativne poslove, a među tim poslovima bila je i preusmjeravanje transporta na tužitelja. Nije sudjelovao u pregovorima i prilikom sklapanja ugovora između stranaka ali je znao o ugovoru za zakupu i da tužitelj želi steći vlasništvo nekretnine tuženika. Znao je da su stranke međusobno prebijale iznose zakupnine i kupoprodajne cijene. Svi transporti, odnosno

manje više sve se prebacivalo na tužitelja. Na tužitelja su se prebacivale sve manje količine robe. Sve veće ostajale su na tuženiku jer je tuženik u to doba imao kamione koje je morao iskoristiti. Na nekretnini se mogao napraviti krug oko zgrade Anamila ali je u jednom trenutku susjed stavio lanac, a zatim i betonske blokove. Tuženik nije učinio ništa da osigura nesmetan prolaz. Kod tuženika je sve više opadao promet, a to je započelo početkom 2017. Početkom 2018. njemu i drugim radnicima nuđen je minimalac. Nekad se znalo desiti da ima problema s transportom jer bi pošiljke otišle na krivu lokaciju, a nekad je došlo do zakašnjenja. Transport koji je obavljao tužitelj bio je u 90 % slučajeva uredan.

52. Na istom ročištu sud je saslušao svjedoka Sašu Batinu, zaposlenika tužitelja. Nije sudjelovao u pregovorima i prilikom sklapanja ugovora. Tuženik je na tužitelj prebacivao dnevno tri šlepera robe. Tako je bilo do početka 2017. kada je došlo do toga da se prebacuje jedan šleper robe dnevno. Sredinom 2017. došlo je do potpunog pada. Kada su stavljeni betonski blokovi u lipnju 2017., tuženik nije poduzeo ništa, pa je promet postao jednosmjernan. Promet je početkom 2018. pao. Betonski blokovi su smanjili broj šlepera koji mogu stati i nesmetano proći s osam na dva.

53. Također, na istom ročištu sud je saslušao svjedokinju Sonju Havranek (listovi 487. – 489. spisa), koja je bila direktorica od 2013. do sredine 2018. Nije pregovarala i sklapala ugovore ali ih je potpisala. Pregovarao je i sklapao ugovore njen suprug, sadašnji zakonski zastupnik tužitelja Krešimir Havranek. Objasnila je da je prvo sklopljen ugovor o zakupu 2014., a zatim ugovor o poslovnoj suradnji 2016. Dogovor je bio da će tužitelj od tuženika otkupiti zgradu, a da će tuženik tužitelju prebacivati Transporte u iznosu od oko 2.000.000,00 kn. U drugom dijelu 2017. znatno se smanjuje prebacivanje transporta. 2018. je toga bilo jako malo. Zbog tog dolazi do odluke o ništetnosti, odnosno raskidu, i to zbog tri razloga, pa tako zbog smanjenja posla, predstečaja tuženika i prometnog koridora. Prometni koridor bio je veliki problem za tužitelja jer nije mogao manipulirati kamionima. Prije je prometni koridor bio prolazan, a zatvoren je 2017., odnosno početkom 2018. Promet je pao za više od 50 % krajem 2017. do raskida. Održavani su sastanci između Krešimira Havraneka, Danijela i Tihomira Radišića o prometnom koridoru ali tuženik nije poduzeo ništa. Tužitelj je u cijelosti ispoštovao svoje ugovorne obveze. Stranke su više puta pokušale spor mirnim putem riješiti. O tome ne postoji pisani dogovor

54. Na glavnoj raspravi 19. veljače 2025. sud je saslušao zakonskog zastupnika tužitelja Krešimira Havraneka (listovi 616. – 619. spisa) koji je naveo da je on, u ime tužitelja, pregovarao i sklapao ugovore, a ugovoren je potpisivala tadašnja direktorica, njegova supruga. Stranke su sklopile partnerski ugovor i ugovor o kupoprodaji nekretnine te su dogovorile da tuženik na tužitelja mora prebaciti promet u iznosu od 2.025.800,00 kn. To je mjesečno moglo varirati ali godišnje je moralo iznositi toliko. U početku je dobro funkcioniralo. U prvoj godini je prebačeno 1.280.000,00 kn, što je 63 – 68 % godišnjeg limita. U sljedećoj godini prebačeno je 850.000,00 kn, što je 40 % limita. Od studenog 2017. do raskida ugovora prebačeno 330.000,00 kn, što iznosi 24% limita. Navodi da je tužitelj razumno raskinuo ugovor s 20. srpnjem 2018. Kad su krenuli u suradnju, tuženik je bilo zdravo trgovačko društvo. U rujnu 2017. tuženik je blokiran a u studenom 2017. uvršten na listu poreznih dužnika. U siječnju 2018. blokiran je četiri puta u trajanju od 14 dana. Jednako i u veljači 2018. Zbog toga je u

travnju 2018. tuženik na tužitelja prebacio 0,00 prometa. U srpnju 2018. zz tuženika upisala se kao vlasnica nekretnine. Tada je otvoren predstečaj nad tuženikom. To je još jedan razlog zbog čega je raskinut ugovor. Ugovor je raskinut i zbog zatvaranja prometnog koridora. Pokušali su riješiti problem s tuženikom ali se tuženik ogлуšio. Kontaktirali su Danijela i Tihomira Radišića. Kad se nisu javili, raskinuli su ugovor. Održan je sastanak i s Anom Radišić i suprugom ali nisu riješili ništa. Tužitelj ima 50 zaposlenika i mora brinuti o plaćama svojim radnicima. Tužitelj nikada nije bio u blokadi. U vrijeme sklapanja zakupa pa do kolovoza ili rujna 2017. normalno se prometovalo nekretninom. Tužitelj je tuženiku plaćao zakupninu 37.000,00 kn svaki mjesec, na ime otkupa nekretnine iznos od 107.000,00 kn. Na sastanku je Milan Radišić plakao i iskazivao nevjericu što su njegovi sinovi učinili. Tužitelj je izvršavao prema tuženiku ugovorne obveze u omjeru od 96 – 97 %. Nekad su se znali desiti problemi u pogledu pakiranja robe. Tužitelj je vratio tuženiku prostor u boljem stanju nego što ga je preuzeo.

55. Zakonska zastupnica tuženika Ana Radišić saslušana je istoj glavnoj raspravi (listovi 619. – 622. spisa) te je navela da su u vrijeme sklapanja ugovora on i njen suprug bili prokuristi tuženika. Nisu pregovarali i sklapali ugovore između stranaka ali su o svemu obaviješteni. Ona i suprug vratili su se u veljači 2018. Što se tiče prometnog koridora, radi se o javnoj cesti. Do trenutka zatvaranja nikad u pogledu toga nije bilo problema. Nije gledala što se događa u pogledu prometnog koridora. Bilo je problema s neurednim isporukama i pravovremenosti dostave, kao i dostave robe na krivu lokaciju. Tuženik jednako pakira robu cijelo vrijeme. Kada se vratila u firmu izvršila je uvid u financijsku dokumentaciju. Navela je da je promet tuženika pao. Ona se bavila brigom oko financijske stabilnosti tuženika po vraćanju kod tuženika. U trenutku raskida ugovora tužitelj je tuženiku dugovao po osnovi zakupa. Stoga je tuženik tužio tužitelja radi isplate zakupnine. Nakon toga tužitelj je tuženiku ispostavio kontra fakturu. Neki trgovački lanci su otkazali suradnju s tuženikom zbog neuredne isporuke. Neuredne isporuke dovele su do pada prometa tuženika. Nije bilo uvjeta za raskid ugovora. Tuženik i dan danas radi, proizvodi i prodaje robu. Nekretnina ima tri ulaza. U odnosu na spominjani prometni koridor, radi se o javnoj cesti, koji nije dio nekretnine tuženika. Nekretnine tuženika opteretila je založnim pravom na ime svog potraživanja prema tuženiku za iznos od 23.000.000,00 kn.

56. Sud nije uzeo u obzir navode o neuredno isporučenoj robi, pa tako o izmiješanoj robi, traženju robe, nezadovoljstvu kupca, izgubljenim otpremnicama, kao i navode o neurednim isporukama te s time vezane dokaze (listovi 501. – 612. spisa). Također, sud nije uzeo u obzir ni izvod iz katastarskog plana (list 613. spisa). Navedeno stoga jer su te činjenice te s time vezani dokazi izneseni nakon zaključenja prethodnog postupka. Prethodni postupak u ovom predmetu zaključen je na pripremnom ročištu 4. srpnja 2019. (list 223. spisa), sve primjenom čl. 299. st. 3. ZPP-a.

57. Sud je proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. koja je sačinila nalaz i mišljenje 6. studenog 2020. (listovi 233. – 257. spisa). Iz nalaza i mišljenja proizlazi da je pravni prednik tuženika Anamil d.o.o. izdao račun br. 2575/1/1 za "odštetu" u iznosu od 1.650.000,00 kn od 20. srpnja 2018. Taj račun je storniran računom br. 3873/1/1 od 2. studenog 2018. te je istog dana izdan novi, ispravljen račun

br. 3874/1/1 na iznos od 1.283.500,00 kn na ime "odštete". Sva tri računa tužitelj je iskazao u poslovnim knjigama. Tužitelj je izvršio i ispravak PDV obrasca za srpanj 2018. Račun za "odštetu" sačinjen je na način da je iznos od 75.500,00 kn, uplaćen svaki mjeseci u trajanju od 17 mjeseci, došao do iznosa od 1.283.500,00 kn, a na koji i glasi račun br. 38741/1 izdan 20. srpnja 2018. Do iznosa od 75.500,00 kn tužitelj je došao umanjivši iznos od 105.500,00 kn za iznos od 30.000,00 kn na ime zakupnine. Sva tri računa tuženik nije iskazao u poslovnim knjigama. Uvidom u nalaz i mišljenje proizlazi da je vještakinja uzela u obzir tri slučaja, pa tako; prvi slučaj, ukoliko sud zauzme stav da tužitelj ima pravo na "odštetu" i pravo izjaviti prijeboj od 2. studenog 2018., tada potraživanje tužitelja po računu br. 3874/1/1 iznosi 1.060.733,33 kn. U drugom slučaju, ukoliko sud zauzme stav da tužitelj ima pravo na "odštetu", a nije imao pravo na navedeni prijeboj, tada potraživanje tužitelja iznosi 1.359.224,74 kn, od kojeg iznosa je 64.099,17 kn priznato u predstečajnom postupku, zbog čega preostaje potraživanje tužitelja od 1.295.125,57 kn. U trećem slučaju, ukoliko sud zauzme stav da tužitelj nema pravo na "odštetu" i nema pravo na prijeboj, tada potraživanje tužitelja iznosi 75.724,74 kn, koje potraživanje valja umanjiti za potraživanje priznato u predstečajnom postupku od 64.099,17 kn, zbog čega se dolazi do zaključka da u tom slučaju tužitelj ima potraživanje u iznosu od 11.625,57 kn.

58. Na nalaz i mišljenje očitovao se tužitelj u podnesku od 11. veljače 2021. (listovi 262. i 263. spisa) navodeći da nema prigovora na nalaz i mišljenje.

59. Radi usmenog iznošenja nalaza i mišljenja sud je pozvao vještakinju Blašković na glavnu raspravu 10. ožujka 2025. (listovi 629. – 631. spisa) na kojem ročištu je vještakinja u cijelosti ostala kod izrađenog nalaza i mišljenja. Navela je da po Zakonu o računovodstvu nema specifične odredbe u odnosu na evidentiranje štete u poslovnim knjigama pa se stoga primjenjuje generalno pravilo da se evidentiraju nastali poslovni događaji. Objasnila je da je za izradu nalaza i mišljenja koristila poslovne knjige tužitelja i poslovne knjige tuženika.

60. Rješenjem od 10. ožujka 2025. (listovi 632. – 634. spisa), ispravljenim rješenjem do 25. ožujka 2025. (listovi 638. – 640. spisa) sud je odredio dopunsko financijsko vještačenje sa zadatkom da se utvrdi koliko je iznosio promet tuženika prema tužitelju tijekom poslovne suradnje, počevši od studenog 2016. do kolovoza 2018., posebice u razdoblju od srpnja 2017. do kolovoza 2018., sve vezano uz čl. 4.1. ugovora iz 2016.

61. Vještakinja Blašković sačinila je dopunsko financijsko vještačenje 27. svibnja 2025. (listovi 661. – 670. spisa) iz kojeg proizlazi da je prve godine realizacije ugovora iz 2016. u razdoblju od 4. studenog 2016. do 3. studenoga 2017. ostvaren neto promet u iznosu od 1.248.085,68 kn, što predstavlja 61,61 % ugovornog godišnjeg neto prometa. Ujedno iz nalaz i mišljenja proizlazi da je u drugoj godini realizacije ugovora iz 2016., zaključno sa srpnjem 2018., do donošenja odluke o raskidu, odnosno u razdoblju od 4. studenog 2017. do 31. srpnja 2018., ostvaren neto promet od 436.605,55 kn, odnosno 28,74 % ugovornog neto prometa. Gledano na bazi cijele 2017. neto promet iznosio je 1.316.450,33 kn, što čini 64,98 % ugovornog godišnjeg neto prometa. Ukoliko se gleda posljednjih 12 mjeseci poslovne suradnje, odnosno od kolovoza 2017. do srpnja 2018., ostvaren je neto promet u iznosu od 916.645,19 kn, što odgovara omjeru od 45,40 % ugovorenog godišnjeg neto prometa. U razdoblju od

studenog 2016. do kolovoza 2018. promet je iznosio 1.684.691,23 kn, što je 47,52 %. Gledano od srpnja 2017. do kolovoza 2018. promet je iznosio 919.645,19 kn, što predstavlja 45,40 % ugovornog godišnjeg neto prometa.

62. Podneskom od 29. rujna 2025. tužitelj se očitovao na nalaz i mišljenje. U navedenom podnesku tužitelj je istakao manji prigovor, opreza radi, u kojem je naveo da treba izuzeti račune koji se odnose na prijevoze od 1. do 4. studenog 2016. i od 20. do 31. srpnja 2018., odnosno da procjenu prometa treba primjenjivati samo u režimu ugovornog odnosa. Tuženik se nije očitovao na dopunski nalaz i mišljenje već je u podnesku od 21. listopada 2025. ponovio prijedlog za odbačaj tužbe.

63. Sud prigovor tužitelja iz podneska od 29. rujna 2025. nije shvatio kao prigovor na matematički izračun sadržan u nalazu i mišljenju, usmeno iznesenom nalazu i mišljenju te dopunskom nalazu i mišljenju. Naime, sud je prigovor tužitelja iz navedenog podneska shvatio kao pravnu primjedb, koju je i prihvatio. Dapače, sam sud je predložio da se dopunski nalaz i mišljenje prihvati kao takav – zadnja t. navedenog podneska tužitelja. U pravu je tužitelj kada navodi da ugovor o poslovnoj suradnji iz 2016. treba primjenjivati unutar razdoblja njegovog važenja. Ugovor je sklopljen 4. studenog 2016. Ugovor je ovjeren 21. studenog 2016. U ugovoru nije navedeno neko drugačije razdoblje za njegovu primjenu (dapače, sadrži odredbu od sklapanja ugovora pa narednih osam godina – čl. 2.1.). Stoga sud zaključuje da se ugovor na obvezni odnos između stranaka valja primjenjivati od njegov zaključenja 4. studenog 2016. (listovi 131. – 134. spisa) pa do njegovog prestanka važenja. Dakle, ugovor se ne primjenjuje na prijevoze učinjene do 4. studenog 2016. te se ugovor ne primjenjuje na prijevoze nakon prestanka važenja ugovora između stranaka, što će u nastavku biti još dodatno obrazloženo.

64. Prema odredbi iz čl. 376. st. 1. ZOO-a ugovorom o kupoprodaji prodavatelj se obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu.

65. Prema odredbi iz čl. 464. ZOO-a ugovorom o kupoprodaji pokretne stvari s obročnom otplatom cijene obvezuje se prodavatelj predati kupcu pokretnu stvar prije nego što mu cijena bude potpuno isplaćena, a kupac se obvezuje isplatiti njezinu cijenu u obrocima, u određenim vremenskim razmacima.

66. Prema odredbi iz čl. 466. st. 1. pored stvari i njezine cijene u ispravi o ugovoru moraju, pod prijetnjom ništetnosti, biti navedeni: ukupan iznos svih obročnih otplata, računajući i onu koja je izvršena u času sklapanja ugovora, iznos pojedinih otplata, njihov broj i njihovi rokovi. (2) Isprava o ugovoru mora, pod prijetnjom ništetnosti, sadržavati odredbu da kupac može raskinuti ugovor ako to pisano priopći prodavatelju u roku od tri dana od potpisivanja isprave te da se ovoga prava kupac ne može odreći unaprijed.

67. Prema odredbi iz čl. 473. ZOO-a ništetne su odredbe kupoprodaje s obročnom otplatom cijene, koje bi bile nepovoljnije za kupca od odredaba ovoga odsjeka, osim odredaba o pridržaju prava vlasništva.

68. Ugovor o poslovnoj suradnji iz 2016. u sebi sadrži i ugovor o kupoprodaji nekretnine sa obročnom prodajom cijene. Dapače, stranke su izričito ugovorile da ta dva ugovora čine jednu jedinstvenu pravnu cjelinu (čl. 2.1.). Sud sastojak ugovora o poslovnoj suradnji smatra i ugovor o kupoprodaji nekretnine. Sud ne smatra da se ovdje radi o predugovoru. Ovo stoga jer su se ugovor o poslovnoj suradnji stranke usuglasile o bitnim sastojcima ugovora – predmet (nekretnina – čl. 1.1) i cijena (čl. 2.2.). Ujedno su ugovorne strane dogovorile da će se kupoprodajna cijena za nekretninu otplaćivati u obrocima, iznos obroka i broj obroka (čl. 2.3. i čl. 2.5.). Stoga ugovor o poslovnoj suradnji iz 2016. sadrži i sve sastojke ugovora o kupoprodaji nekretnine sa obročnoj prodaji cijeni (čl. 376. st. i čl. 466. st. 1. ZOO-a).

69. Međutim, ugovor o kupoprodaji nekretnine ne sadrži odredbu da kupac može raskinuti ugovor ako to pisano priopći prodavatelju u roku od tri dana od potpisivanja isprave, a koja je obvezna po kogentnoj odredbi iz čl. 466. st. 2. ZOO-a. navedena izričito propisuje ništetnost ugovora kao pravnu posljedicu nedostatka takve odredbe u ugovoru. Stoga sud zaključuje da je ugovor o obročnoj kupoprodaji nekretnine iz 2016. ništetan jer je suprotan odredbi iz čl. 466. st. 2. ZOO-a, suprotno osporavanijima tuženika.

70. Ugovor o obročnoj kupoprodaji nekretnine je jedinstvena cjelina sa ugovor o poslovnoj suradnji. Tako što je između stranaka izričito ugovoreno u čl. 2.1. Dapače, sama otplata obroka kupoprodajne cijene je između stranaka dogovoreno da se vrši prijebojem između stranaka dok se prebijaju obveze obročne otplate sa prometnom koji tuženik prebacuje na tužitelja, a što još i više potvrđuje zaključak od jedinstvenoj pravnoj cjelini ugovora iz 2016. Time sud zaključuje da je ugovor iz 2016. u cijelosti ništetan.

71. Prema odredbi iz čl. 322. st. 1. ZOO-a ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

72. S obzirom na to da ugovor iz 2016. ne sadrži odredbu da da kupac može raskinuti ugovor ako to pisano priopći prodavatelju u roku od tri dana od potpisivanja isprave iz čl. 466. st. 2. ZOO-a, to je navedeni ugovor suprotan prisilnim propisima po čl. 322. st. 1. ZOO-a.

73. Prema odredbi iz čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

74. Prema odredbi iz čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

75. Prema odredbi iz čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

76. Kako je ugovor sa obročnom otplatom nekretnine ništetan, to je na temelju čl. 323. st. 1. ZOO-a svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora.

77. Time je tuženik, kao prodavatelj, dužan vratiti što je primio na ime obročne kupoprodajne cijene – 75.500,00 kn mjesečno na bazi 17 mjeseci – 170.349,73 EUR / 1.283.500,00 kn (dok se do iznosa od 75.500,00 kn dođe na način da se iznos od 105.500,00 umanjuje za 30.000,00 kn koji je plaćan i uključen unutar tog iznosa na ime zakupnine koju je tužitelj plaćao tuženiku za istu nekretninu – 2.3.).

78. Stoga sud zaključuje da tužitelj ima pravo na obroke koje je platio po ništetnom ugovoru o kupoprodaji, suprotno osporavanju tuženika. Tako što potvrđuje i nalaz i mišljenje, posebice list 256. spisa.

79. Sud ne smatra da se radi o "ošteti" i/ili naknadi štete, već o restitucijskom zahtjevu za povrat primljenog po ništetnom ugovoru, sve na temelju čl. 323. st. 1. u vezi s čl. 1115. ZOO-a. Nije od utjecaja krivo nazivlje već što zaista jest potraživanje tužitelja, a tužitelj pravilno objašnjava da se radi o povratu obroka plaćenih na ime kupoprodajne cijene.

80. Sud se odlučio za drugu opciju izračuna financijske vještakinje i to da tužitelj nema pravo na prijeboj nakon otvaranja predstečaja u studenom 2018. nad dužnikom, ovdje pravnim prednikom tuženika Anamil d.o.o. Ovo primjenom odredbe iz čl. 67. st. 1. i 2. SZ-a. Zbog čega, prijeboj iz studenog 2018. ne proizvodi pravne učinke. (Ovo neovisno o pristanku ili nepristanku tuženika, što nije potrebno za bi izjava o prijeboju imala učinak).

81. Tako i Visoki trgovački sud RH u presudi, posl. br. PŽ-131/2015-3 od 29. prosinca 2017., Županijski sud u Puli – pola u rješenju, posl. br. GŽ-831/2025-2 od 21. studenog 2025., Županijski sud u Karlovcu, u rješenju, posl. br. GŽ-950/2017-4 od 7. siječnja 2020. i Županijski sud u Varaždinu, posl. br. GŽ-777/15-3 od 25. travnja 2017.

82. Tužitelj traži utvrđenje osnovanim iznosa od 140.783,51 EUR, zbog čega je valjalo odlučiti kao u t. I. izreke presude.

83. Neovisno od navedeno, sud je, također, utvrđivao i opravdanost razloga za raskid, pa je tako dopunskim vještačenjem utvrdio da nije između stranaka ostvaren ugovorni limit od 268.869,87 EUR / 2.025.700,00 kn iz čl. 4.1. ugovora. Stoga u slučaju da ugovor iz 2016. nije ništetan (što jest), to je osnovan, valjan i proizvodi pravne učinke raskid ugovora iz 2016. jer tuženik nije ispoštovao limit koji je između stranaka ugovoren u pogledu prebacivanja prometa. Naime, iz dopunskog nalaza i mišljenja proizlazi da je od 4. studenog 2016. do 3. studenog 2017. ostvaren limit od 61,61 %, u razdoblju od 4. studenog 2017. do 31. srpnja 2018. 28,74 %, a što je daleko ispod ugovorenog limita. Pritom je limit ugovoren na godišnjoj razini i time je logično (ako je

ugovor sklopljen- a jest – da se primjenjuje od sklapanja pa narednih osam godina, kako je i ugovoreno). Navedeno sve u vezi s opće poznatim činjenicama što nije opravdano za očekivati da će tuženik i ispuniti ugovor (posebice list 30. – odluka o raskidu, a sve primjenom odredbi iz čl. 363. ZOO-a) – nad tuženikom otvoren predstečaj, u postupku utvrđeno da su radnici tuženika išli na minimalce i odlazili od tuženika. Sud ne prihvaća tumačenje jedne godine na kalendarskoj razini – jer takvo što nije ugovoreno, dok je ugovor sklopljen 4. studenog 2016. i njime je izričito ugovoreno da se primjenjuje od sklapanja, a ne npr. od 1. siječnja 2017.

84. Sud nije razmatrao druge razloge za raskid ugovora iz odluke, pa tako neispravljanje greške u ugovoru, optećenja (ugovoreno tek nakon cjelokupne otplate) i zatvaranje prometnog koridora. Ovo stoga jer je ovaj sud stava da je ugovor ništetan, a podredno i da je raskinut zbog neostvarenog limita iz čl. 4.1. ugovora.

85. Također, sud nije razmatrao raskid ugovora o zakupu jer navedeno nije predmet postupka ove parnice.

86. O troškovima parničnog postupka sud je odlučivao na temelju odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/2023. i 107/2025. - dalje u tekstu: Tarife).

87. Stoga je, kao potrebne za vođenje parnice, u smislu odredbe iz čl. 155. st. 1. ZPP-a, tužitelju valjalo priznati trošak sastava tužbe u iznosu od 2.120,00 EUR na temelju Tbr. 7.1. Tarife, trošak sastava podnesaka od 12. veljače 2021., 2. ožujka 2022., 14. studenog 2023. i 29. rujna 2025., za svaki iznos od 2.120,00 EUR na temelju Tbr. 8.1. Tarife, kao i troškove zastupanja, po punomoćniku, na ročištima 4. srpnja 2019., 28. rujna 2021., 6. studenog 2024., 12. veljače 2025., 19. veljače 2025., 10. ožujka 2025. i 10. veljače 2026., za svako iznos od 2.120,00 EUR, na temelju tbr. 9.1. Tarife, sve uvećano za PDV. Tužitelju je valjalo priznati troškove vještačenja u iznosu od 663,61 EUR. Ujedno je tužitelju valjalo priznati i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 663,61 EUR i na presudu u iznosu od 663,61 EUR. Stoga je tužitelju valjalo dosuditi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 33.790,83 EUR. Zbog navedenog, valjalo je odlučiti kao u t. II. izreke presude.

88. Međutim, valjalo je odbiti previsoko zatražene troškove parničnog postupka zbog čega je valjalo odlučiti kao u t. III. izreke presude. Tako je za svaku radnju tužitelj tražio iznos od 2.420,00 EUR dok pravilnom primjenom Tbr. 7.1. Tarife tužitelju pripada, kako je i suđeno, 2.120,00 EUR. Također, podnesci od 30. travnja 2019., 6. veljače 2020 i 7. ožujka 2025. nisu bili potrebni za vođenje postupka, sve primjenom čl. 155. st. 1. ZPP-a. Previsoko zatraženi troškovi iznose ukupno 7.775,00 EUR.

89. Valja navesti da je tužitelj tijekom postupka predlagao spajanje ovog spisa na spis, koji se vodi pred ovim sudom, pod posl. br. Povrv-608/2020. Tužitelj je objašnjava da je to postupak koji se vodi između ovdje tuženika, kao tužitelja, protiv ovdje tužitelja, kao tuženika, a da predmet Povrv-608/2020 predstavlja ranije pokrenut predmet na kojeg treba spojiti ovaj spis. Takav prijedlog tužitelja sud nije prihvatio radi jasnoće i ekonomičnosti postupanja, a posebice stoga što se radi o postupku pokrenutom 2019. te postupku proizašlom iz predstečajnih postupaka.

90. Kao što je već obrazloženo, tužitelj je podnio tužbu protiv prvo Anamil d.o.o., kao tuženika, a radi utvrđenja osnovanom tražbine koja mu je osporena u predstečajnom postupku, koji je vođen nad Anamil d.o.o. pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, pod posl. br. St-1864/18 (listovi 1. – 4. spisa). U podnesku od 4. studenoga 2024. (listovi 472. i 473. spisa) tužitelj je postavio tužbu protiv pravnog sljednika Anamil logistika d.o.o. i to radi utvrđenja tražbine, koja je tužitelju osporena u predstečajnom postupku nad pravnim sljednikom prvotno tuženika, sada Anamil logistika d.o.o., koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, pod posl. br. St-409/2021. Tuženik se protivio preinaci tužbe. Sud je smatrao da je preinaka tužbe svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, pa je na temelju odredbe iz čl. 190. st. 3. ZPP-a riješio kao u izreci rješenja. Navedeno stoga jer spor proizlazi iz predstečajnog postupka koji se vodio nad dužnikom, ovdje pravnim prednikom tuženika Anamil d.o.o., a potom nastavka kroz predstečajni postupak koji se vodi nad pravnim sljednikom tuženika, sada tuženikom, sve povodom istog identitetom novčanog potraživanja, uz uvažavanje odrede iz čl. 10. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 6. ožujka 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpredavanja presude i rješenja odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

1. tužitelju, po pun., uz nalog za sudsku pristojbu na presudu 663,61 EUR
2. tuženiku
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30884-5492e**

Kontrolni broj: **0dcb4-238a4-6de74**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.